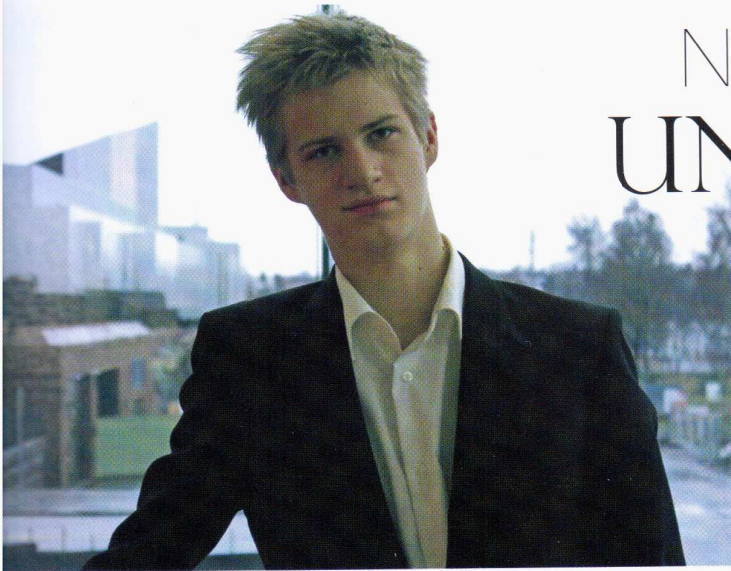

JAANI LÄNSIÖ

Johannes Piirron festivaalikesä on työntäyteinen. Tässä kuussa häntä kuullaan mm. Tammisaaren kesäkonserteissa ja Ritarihuoneen Kamarikesässä.

Nuori pianisti elää UNELMAANSA

Pianisti ja säveltäjä JOHANNES PIIRTO tekee kesätöitä konsertoivana pianistina ja sävelsi teoksen JUKKA-PEKKA SARASTEEN tilauksesta Tammisaaren Kesäkonsertteihin. Vaatimaton nuorukainen ei kuitenkaan tee itsestään numeroa. "Ymmärrän olevani etuoikeutettu."

Musiikkitalon terassilla kolajuomaansa siemailee tyytyväinen mies. Televisiosta tulee jalkapallon EM-kisat, kesätyö on mielekäs, sävellystyö sujuu ja jalkapallokentät pysyvät kuivina. **Johannes Piirto** voi vaikuttaa muuten tyyppilliseltä 18-vuotiaalta nuorukaiselta pallopeleineen, mutta kun puhe kääntyy musiikkiin, hänen kunnianhimoinen taiteilijaluonteensa paljastuu väkisin.

Hän voisi puhua tuntikaupalla lempisäveltäjistään **Frédéric Chopinista** ja **Robert Schumannista**. Siitä, miten Chopin käsittelee pianoa niin kauniisti, että musiikki ylittää soittimen rajat; kuinka Schumannin rehellinen tunnelmaisuus puhuttelee aina vain ja koskettavasti niin, etteivät sanat riitä.

Samoin kuin romantiikan ajan esikuvansa, Piirtokin ajattelee luomistyötään soittimestaan käsin. Ensin hän istuu pianon äärelle ja antaa mielikuvituksen siivittää sormiaan. Lopulta nivelet ja mieli hioutuvat yhdeksi, tuloksia voi alkaa kirjata ylös ja työstää täydellisiksi paperilla.

Improvisoinnista alkanut luonnostelma muokkautuu hiljalleen valmiiksi taideteokseksi. Työ on siis korvan ja tunteen yhteispeleä, ei niinkään järjen ja kaavioiden. Silti hänen uusimmassa piano-orkesteriteoksessaan riittää myös vaikeutta. Se kantaesiteitään Tammisaaren kesäkonserteissa 2.8.

"Halusin säveltää musiikkia, joka on mielekästä soitettavaa ja jossa koko orkesterilla on jotain tekemistä. Koska tiedän, että **Jukka-Pekka Saraste** ja Suomalainen

”SOITAN IHMISILLE MUSIIKKIA, JA MONI TAITAA MYÖS NAUTTIA SOITOSTANI.”

Kamariorkesteri ovat huipputekijöitä, ei tarvinnut ajatella vaikeustasoa. Oma piano-osuus sitten vähän lipsahti”, Piirto virnistää.

Musiikki on tullut Piirron elämään niin varhain, että hän ei muista aikaa ennen soittamista ja säveltämistä. Hän on aina soittanut pianoa, ja heti kun käsi ylsi kurottua koskettimille, alkoi melodioiden hapuileva etsiskely.

Piirto ei harmittele omaa erikoislahjakkuuttaan, vaikka nuoruus on kulunut musiikin ehdoilla. Kouluhommat olivat kaikki pois musisoinnista ja säveltämisestä, joten Piirron opintie kulki muista nuorista poiketen oikopolkua pitkin. Kesken kahdeksannen luokan tehty koulunvaihto Eiran aikuiskouluun toi mukanaan enimmäkseen vanhempia luokkatovereita.

"Kunhan vältin huonoimmat numerot." Valkolakki tuli viime syksynä. Sitä ennen hän oli jo vuosia opiskellut Sibelius-Akatemian nuorisopuolella. Nyt opinnot jatkuvat maisterikoulutuksessa.

"Siinä mielessä minulla on helpompaa kuin muilla ikäisilläni, etten koskaan ole jou-

tunut miettimään tulevaisuuden alaani."

Nuoren miehen kesän täyttää oman teoksen lisäksi uuden ohjelmiston harjoittelu, jalkapallo ja pöytälatka. Konsertteja hänellä oli Tammisaaren lisäksi mm. Mikkelin musiikkijuhlilla ja Pyhäniemen kartanossa.

Kun Piirto aloittaa uuden teoksen työstämisen, hänellä tuskin menee yli viikkoa nuottien lukemiseen ja ulkoa oppimiseen. Sen jälkeen alkaa tarkempi työ, joka kestääkin sitten ikuisesti, koska hän ei usko koskaan olevansa täysin tyytyväinen omaan soittoonsa.

"Olen soittanut esimerkiksi Chopinin neljättä balladia vuosien ajan, mutta en sanoisi sitä läheskään valmiiksi, vaikka osaankin sen hyvin. Siitä löytyy joka kerta uusia salaisuuksia."

Piirto tuli suurelle yleisölle tunnetuksi esiinnyttyään Helsingin Musiikkitalon avajaisissa. Kilpailumenestystään on tullut, mm. Dorothy MacKenzie Artist Recognition Scholarship Awards -piano-kilpailussa New Yorkissa 2008 sekä nuorten Uno Klami -sävellyskilpailussa 2007, jonka hän voitti orkesteriteoksellaan *Lumière*. Syksyn ohjelmaan kuuluu Maj Lind -kilpailuun osallistuminen. Se oli yksi hänen lapsuuden unelmistaan. Mitä uusia unelmia hänellä on?

Esiintyminen Carnegie Hallissa olisi Piirron mukaan lähinnä "ihan makee juttu". Unelmat löytyvät tulevaisuuden sijaan nykyhetkestä. "Oikeastaan teen juuri nyt sitä, mitä olen aina halunnut. Soitan ihmisille musiikkia, ja moni taitaa myös nauttia soitostani. Olen työssäni todella etuoikeutettu." ■